



RESSÒ DE LA PARAULA

Església i Trinitat



Les nostres celebracions festives tenen un doble sentit. Un, que compartim amb la societat i la cultura humana: són les festes i cerimònies que recorden uns fets de la història social, que a més de desenvolupar el sentit lúdic, reafirmen la identitat del col·lectiu i els lligams entre els seus membres.

Nosaltres fem quelcom semblant. Però ho fem en un sentit més profund i compromès. Nosaltres fem litúrgia, que a més de ser memòria, reafirmació d'identitat, experiència de germanor, és acció de l'Esperit, pregària de l'Església, expressió de la bellesa del Misteri, celebració del Poble de Déu en camí.

Sens dubte, molta gent no arribarà més enllà d'aquest significat superficial. Però voldríem aprofitar aquest regal que el Senyor ens fa, de poder celebrar dues efemèrides importants en un mateix dia: els 500 anys d'història de la parròquia de Sant Llorenç i els 20 anys de la creació de la Catedral d'ençà que es va crear la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat en aquest mateix temple que aleshores només era parroquial.

Un altre coincidència providencial ve a confirmar aquesta visió profunda de la festa: el mateix dia l'Església celebra el primer i gran misteri de la nostra fe que és la Trinitat. En aquesta celebració l'Església «toca el cor de Déu» i per dir-ho així, expe-



rimenta el seu sentit, la seva font, la seva essència, el seu model i la seva esperança.

—Si creiem en la Trinitat hem de creure en l'Església, que en procedeix. L'Església és misteri perquè en néixer del cor de la Trinitat és també misteri.

—Si no existís la Trinitat, Pare, Fill i Esperit Sant, l'Església no seria més que una associació, un poble políticament constituït, un club d'afició, un grup d'acció transformadora, etc.

—Si no poguéssim mirar la Trinitat, no coneixeríem l'amor més perfecte, aquell que és el cor de Déu i del qual procedeix l'Església. Ella mira d'imitar-lo de lluny amb afectes i esforços

de comunió interna entre els seus membres.

—Si no ho hagués fet la Trinitat, l'Església seria quelcom impossible.

Anem més enllà. Tot és obra de la Trinitat. Sens dubte, diem que els 500 anys d'història de la parròquia de Sant Llorenç i els 20 de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat és obra de la Trinitat. A més la Trinitat ha estat sempre l'horitzó dels fidels que en moments de crisi, en moments d'oblit de Déu i divisió, els fidels sempre han pogut mirar el lloc on es porta a terme l'amor i la comunió més perfectes.

Assumim el nostre temple catedralici, com a testimoni de la història que Déu amor trinitari, ha fet

per a nosaltres, els qui han fet camí durant tants anys i els qui seguim peregrinant, gran Poble diocesà.

Amb alegria compartida, donem gràcies al Pare, origen de tot bé, al Fill, salvador i germà i a l'Esperit d'amor que a tots ens fa u.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Agustí a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.



APUNTS PER A L'ANÀLISI

El nostre amor de cada dia

Ho diem sovint: «jo visc al dia». És un autèntic estil de vida, cada cop més compartit per més gent. No només de subsistència econòmica sinó de plantejament de futur. Les incerteses existencials arriben a condicionar el sentit de la vida o, més concretament, el sentit de l'existència, que és molt més.

De fet, els cristians, n'hauríem d'estar acostumats a viure així. Hem resat tantes vegades demanant: «el nostre pa de cada dia doneu-nos, Senyor, el dia

d'avui». Ni el de demà ni el de demà passat, el d'avui. La proposta és tan concreta com eixuta. Podent demanar més, perquè només demanar per avui? Potser caldria afegir, perquè ens quedés clar, «doneu-nos només». Així entendríem com ens el va donant Déu.

Si aquest pa material el traduïm per amor. Resulta que Déu ens dona el seu amor cada dia. Només l'amor que ens fa falta per passar el dia. Rebem de Déu l'amor que necessitem per sentir-nos estimats i l'amor que ens fa falta per es-

timar, sense mesura, a tots els qui ens trobem durant el dia.

Quan percebem la facilitat amb la qual es gasta el nostre amor cada dia, és quan ens veiem en la necessitat de tornar l'endemà a demanar-li. Així trobem que repetir constantment la pregària converteix la petició del seu amor en una obligació i en una necessitat: perseverar en la insistència. Que mai no se'ns oblidí que la font on anem a buscar l'amor és Déu, no el podem trobar enlloc més.

La proposta del Pare és que no l'oblidem perquè si ja tinguéssim tot l'amor de cop ja no tornaríem a agrair-li que som estimats ni a demanar-li que ens continuï regalant el seu amor.

Cada cop que ens apropem a Ell experimentem la nostra mancança i la mediocritat de la nostra estimació. Vivim de la generositat de Déu en anar deixant-nos caure la pluja fina del seu amor, mai tota l'aigua de cop.

Mn. Valentí Alonso i Roig

ECO DE LA PALABRA

Iglesia y Trinidad

Nuestras celebraciones festivas tienen un doble sentido. Uno, que compartimos con la sociedad y la cultura humana: son las fiestas y ceremonias que recuerdan unos hechos de la historia social, que además de desarrollar el sentido lúdico, reafirman la identidad del colectivo y los lazos entre sus miembros.

Nosotros hacemos algo parecido. Pero lo hacemos en un sentido más profundo y comprometido. Nosotros hacemos liturgia, que además de ser memoria, reafirmación de identidad, experiencia de hermandad, es acción del Espíritu, oración de la Iglesia, expresión de la belleza del Misterio, celebración del Pueblo de Dios en camino.

Sin duda, mucha gente no llegará más allá de ese significado superficial. Pero quisiéramos aprovechar este regalo que el Señor nos hace, de poder celebrar dos efemérides importantes en un mismo día: los 500 años de historia de la parroquia de Sant Llorenç y los 20 años de la creación de la Catedral desde que se creó la diócesis de Sant Feliu de Llobregat en ese mismo tempo que entonces sólo era parroquial.

Otra coincidencia providencial viene a confirmar esta visión profunda de la fiesta: el mismo día la Iglesia celebra el primer y gran misterio de nuestra fe que es la Trinidad. En esta celebración la Iglesia «toca el corazón de Dios» y por así decirlo, experimenta su sentido, su fuente, su esencia, su modelo y su esperanza.

- Si creemos en la Trinidad debemos creer en la Iglesia, de la que procede. La Iglesia es misterio porque al nacer del corazón de la Trinidad es también misterio.
- Si no existiera la Trinidad, Padre, Hijo y Espíritu Santo, la Iglesia no sería más que una asociación, un pueblo políticamente constituido, un club de afición, un grupo de acción transformadora, etc.
- Si no pudiéramos mirar a la Trinidad, no conoceríamos el amor más perfecto, aquél que es el corazón de Dios y del que procede la Iglesia. Ella trata de imitarle de lejos con afectos y esfuerzos de comunión interna entre sus miembros.
- Si no lo hubiera hecho la Trinidad, la Iglesia sería algo imposible.

Vamos más allá. Todo es obra de la Trinidad. Sin reparo, decimos que los 500 años de historia de la parroquia de Sant Llorenç y los 20 de la diócesis de Sant Feliu de Llobregat es obra de la Trinidad. Además, la Trinidad ha sido siempre el horizonte de los fieles que en momentos de crisis, en momentos de olvido de Dios y división, los fieles siempre han podido mirar el lugar donde se realiza el amor y la comunión más perfectos.

Asumimos nuestro templo catedralicio, como testimonio de la historia que Dios, amor trinitario, ha hecho para nosotros, quienes han hecho camino durante tantos años y los que seguimos peregrinando, gran Pueblo diocesano.

Con alegría compartida, damos gracias al Padre, origen de todo bien, al Hijo, salvador y hermano y al Espíritu de amor que a todos nos hace uno.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

El Celler de Can Roca torna a apadrinar la Campanya «Cava amb Cor»

El dimecres 8 de maig passat, a El Celler de Can Roca va tenir lloc la signatura del nou conveni de col·laboració entre la Confraria del Cava Sant Sadurn i Càritas Catalunya per a l'organització de la cinquena campanya «Cava amb Cor», una iniciativa que compta amb el generós suport d'El Celler de Can Roca, ambaixadors amb cor d'aquesta singular activitat.

En la signatura del conveni han participat Eduard Sanfeliu, president de la Confraria del Cava, Francesc Roig, president de Càritas Catalunya i Josep Roca, que també han estat acompanyats per representants de Càritas diocesana de Girona, que, des de fa anys, té una especial relació amb la família Roca i que es concreta en altres activitats solidàries que acull El Celler, en una mostra del seu compromís amb l'erradicació de la pobresa i de l'exclusió social.

Tot i que la Campanya «Cava amb Cor» es va iniciar el 2020, la col·laboració de la Confraria del Cava Sant Sadurn ve de lluny, concretament des de fa 12 anys amb la Nit Solidària del Cava, que aplegava a cavistes i empreses al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC), però la pandèmia de la Covid-19 aturà *sine die* aquesta iniciativa.

Aleshores un nombre de cellers que formen part de la Confraria van col·laborar amb els seus caves per treure una marca conjunta sota el nom «Cava amb Cor», un escumós de gran qualitat, que es va comercialitzar a través d'un bon grup de supermercats.

En els dos últims anys, a més a més de la venda de les ampolles en els supermercats, ha crescut de forma notable l'adquisició del «Cava amb Cor» per part d'empreses que el lliuren com a obsequis de Nadal.

De tota la producció venuda, la Confraria del Cava destina dos euros per unitat per als projectes del «Programa de Família» i «Infància de Càritas». En les suc-



cessives edicions de la Campanya «Cava amb Cor» s'han venut més de 36.000 ampolles.

Per a Eduard Sanfeliu, president de la Confraria del Cava, «estem molt orgullosos de la implicació dels cavistes amb l'acció solidària del «Cava amb Cor» que permet ajudar moltes famílies vulnerables i en risc d'exclusió social. Amb la compra del «Cava amb Cor» ajudem a donar ressò del missatge de Càritas».

Al seu torn, Francesc Roig, president de Càritas Catalunya, ha agraït el compromís del món del cava, representat per la Confraria, amb infants i joves que estan en risc d'exclusió social i que Càritas ajuda a través dels reforços escolars, el lliurament de material escolar, l'ajuda psicològica a les famílies, les targetes moneder per a l'adquisició de productes bàsics, entre d'altres.

Respecte la família Roca ha destacat que «és un exemple de sensibilitat, de solidaritat i de compromís amb una part molt fràgil de la població catalana, una expressió del cor i de l'ànima d'El Celler».

Finalment, Josep Roca, sommelier d'El Celler de Can Roca i padrí d'aquesta nova edició del «Cava amb Cor» ha afirmat que «ens agrada col·laborar amb accions solidàries i sostenibles com el «Cava amb Cor» organitzada per la Confraria del Cava en benefici de Càritas Catalunya, perquè «Estimar és Compartir»».

EL DIA 26 DE MAIG DEL 2024

ESSENT BISBE DE LA DIÒCESI DE SANT FELIU DE LLOBREGAT
L'EXCM. I RYDM. SR. AGUSTÍ CORTÉS SORIANO,

HEM CELEBRAT ELS 500 ANYS DE L'ERECCIÓ DE L'ESGLÉSIA PARROQUIAL,
ARA CATEDRAL DE SANT LLORENÇ,
I LA REHABILITACIÓ I RESTAURACIÓ DEL TEMPLE.

AMB LA PRESENCIA DE:

L'EXCM. I RYDM. SR. BERNARDITO CLEOPAS AUZA,
Nunci Apostòlic.

L'EMM. I RYDM. SR. JOAN JOSEP OMELLA OMELLA,
Cardenal-Arquebisbe Metropolità de Barcelona.

L'EXCM. I RYDM. SR. SALVADOR CRISTAU COLL,
Bisbe de Terrassa.

L'EXCM. I RYDM. SR. JOAN-ENRIC VIVES SICÍLIA,
Arquebisbe-Bisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra.

EL RYDM. P. MANEL GASCH HURIOS,
Abat de Montserrat.

AQUEST TEMPLE DEDICAT A DÉU EN HONOR DE SANT LLORENÇ,
HA ACOLLIT, ACOMPANYAT I SERVIT EL POBLE DE DÉU,
COM A PARROQUIA DES DEL 1524 I COM A CATEDRAL DES DEL 2004.

DONEM-NE GRÀCIES A DÉU

«Domine dilexi decorem domus tuae
et locum habitatonis glorie tuae» (Sl 26,8)



«Senyor, m'estimo la casa on habiteu,
l'indret on resideix la vostra glòria» (Sl 26,8)

Marca la «X» a favor de l'Església
a la teva declaració de la renda

X TANTS

«Tornar a abraçar el germà que t'ha fet créixer en la fe és un acte entranyable»

Ja fa molts anys, que a mitjan mes de maig, les hospitalitats de la Mare de Lourdes de Catalunya es desplacen, en romeria, a la basílica de la Mare de Déu de Montserrat. És un gran dia de retrobament amb tots els hospitalaris que han compartit un pelegrinatge a Lourdes. Aquesta jornada s'ha fet el dissabte 18 de maig.

Pels assistents, la Mare de Déu, és el centre de totes les activitats que porten a terme i preguen portant a la pràctica el missatge de l'Evangeli. Ajudar les persones malaltes o amb discapacitat completa la pregària de l'hospitalari.

Aquest any han estat 774 persones de les quals més de 100 ens han acompanyat des d'una cadira



de rodes. Per tots els hospitalaris ha estat una jornada emocionant. Segons ens explica en Quim Be-

net «tornar a abraçar el germà que t'ha fet créixer en la fe és un acte entranyable que et posa els pèls de punta. Tot neix de l'amor de Déu».

A Montserrat tenim una Mare que ens acull amb els braços oberts. Al seu costat, tots els hospitalaris han ballat sardanes i han celebrat una missa presidida pel nou bisbe de Girona fra Octavi Vilà. Després de dinar, han resat el rosari en processó amb la Mare de Déu a les espatlles. Aquest acte ha fet que es traslladessin espiritualment al santuari de la Mare de Déu de Lourdes. Han reviscut la processó de les espelmes. Cantant l'Ave de Montserrat han recorregut el recinte del santuari fins a l'altar de la basílica.

«Hem de saber comunicar amb claredat i transmetre un missatge objectiu i creïble»



El diumenge 12 de maig passat, a la nostra diòcesi, es va escaure la celebració de l'Ascensió del Senyor i va coincidir amb la 58a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials. El missatge que va adreçar el papa Francesc amb motiu d'aquesta jornada de 2024 es titula «Intel·ligència artificial i saviesa del cor: per una comunicació plenament humana».

Hem de saber comunicar amb claredat i transmetre un missatge objectiu i creïble en tots els àmbits de la nostra societat. Els preveres, religiosos i els laics hem de procurar anar a les fonts fidedignes de qualsevol notícia per transmetre-la amb objectivitat i transparència.

Un segon punt important, és saber estructurar bé el discurs que volem pronunciar i no caure al parany d'idees que, força vegades, ens enterboleixen i ens dificulten arribar a persones de diferents ideologies. Tots nosaltres tenim qualitats per aconseguir una bona comunicació entre les persones que ens relacionem, ja sigui a l'àmbit laboral, d'amistat, al familiar o a les comunitats cristianes.

Que el Senyor ens ajudi a ser bons comunicadors de la seva Bona Nova i, també, en tots els àmbits de la nostra vida.

Rebeu una salutació ben afectuosa,

Gerard Carrion Puig

Delegat de Mitjans de Comunicació
Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

Per llegir el missatge sencer del papa Francesc amb motiu de la 58a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials: www.bisbatsantfeliu.cat

El teu donatiu amb un clic

Una manera àgil, ràpida i còmode...

BIZUM 04306

Envia aquest codi a través de l'app mòbil de Bizum i fes un donatiu al Bisbat de Sant Feliu

També pots col·laborar pel canal Dono a mi Iglesia: <https://www.donoamiiglesia.es/san/Home#!/> (en català)

AGENDA



Presentació del llibre Vull viure a casa. Dijous 6 de juny, a les 18.30 h, la Comunitat de Sant'Egídia presentarà el llibre. Es parlarà de la necessitat d'un canvi de model en la cura i atenció dels ancians. Lloc: Sala d'actes de la Biblioteca Josep Soler i Vidal de Gavà (Baix Llobregat).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Pe 1,3-9 / SI 110 / Mc 10,17-27]. Sant Feliu: □ Dedicació de l'Església Catedral; Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. ■ Dimarts [1Pe 1,10-16 / SI 97 / Mc 10,28-31]. Lleida: □ Dedicació de la Catedral. Sant Feliu de Llobregat: □ Sant Felip Neri, (Florència, 1515 - Roma, 1595), prevere, fundador de la Congregació de l'Oratori (CO, 1551); Urgell: □ Sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell; sant Germà, bisbe de París; sant Emili, màrtir; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, verge, d'Equador.

29. ■ Dimecres [1Pe 1,18-25 / SI 147 / Mc 10,32-45]. Tortosa: □ Sant Pere Màrtir Sans, bisbe de Foquien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic. Beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs; sant Pau VI, papa.

30. ■ Dijous [1Pe 2,2-5.9-12 / SI 99 / Mc 10,46-52]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-ileonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sabaste, bisbes, i Macrina); Sant Feliu de Llobregat: □ Beat Pere Tarrés (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona.

31. □ Divendres [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / SI: Is 12,2-6 / Lc 1,39-56]. La Visitació de la Benaurada Verge Maria; santa Peronella (Petronilla), vg.; sant Pasqual, diaca.

1. ■ Dissabte [Jud 17.20-25 / SI 62 / Mc 11,27-33]. Sant Justí (s. II), màrtir samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (lit. hores: de la solemnitat). [Ex 24,3-8 / SI 115 / He 9,11-15 / Mc 14,12-16.22-26]. Sants Marcel·lí i Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

La Santíssima Trinitat (B)

COMENTARI

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra; investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat amb vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre.»

▶ Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat l'estelada; / a una paraula seva, tot comença, / a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!» Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren.

Jesús s'hi acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés habló al pueblo diciendo: «Pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra; pregunta desde un extremo al otro del cielo, ¿sucedió jamás algo tan grande como esto o se oyó cosa semejante? ¿Escuchó algún pueblo, como tú has escuchado, la voz de Dios, hablando desde el fuego, y ha sobrevivido? ¿Intentó jamás algún dios venir a escogerse una nación entre las otras mediante pruebas, signos, prodigios y guerra y con mano fuerte y brazo poderoso, con terribles portentos, como todo lo que hizo el Señor, vuestro Dios, con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos? Así pues, reconoce hoy, y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios allá arriba en el cielo y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Observa los mandatos y preceptos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos, después de ti, y se prolonguen tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre.»

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

La palabra del Señor hizo el cielo; / el aliento de su boca, sus ejércitos. / Porque él lo dijo, y existió; / él lo mandó y todo fue creado. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,14-17)

Hermanos: Cuantos se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Pues no habéis recibido un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino que habéis recibido un Espíritu de hijos de adopción, en el que clamamos: «¡Abba, Padre!». Ese mismo Espíritu da testimonio a nuestro espíritu de que somos hijos de Dios; y, si hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo; de modo que, si sufrimos con él, seremos también glorificados con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos.»

«Bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant»



Després de la gran festa de la Pentecosta avui recordem que tot el que hem viscut durant tot l'any litúrgic des de Nadal fins ara, és obra de Déu, un Déu que és Pare, Fill i Esperit Sant. D'ell ve tot i tota la nostra vida s'adreça cap a ell. Per això, al final de l'evangeli de Mateu, Jesús diu: *Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant.* I un cop hem entrat en la vida divina pel baptisme ens cal seguir el camí que ens va ensenyar el Fill: *Ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat.* Però aquest Déu no queda lluny de nosaltres. Continua l'evangeli: *Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.* La primera lectura ens parla més de la grandesa d'aquest Déu. No hi ha cap poble que tingui un Déu com el d'Israel: *que hagi escoltat la seva veu (i hagi quedat amb vida), que hagi alliberat el seu poble del poder d'un altre, com el Senyor ho ha fet per vosaltres a Egipte.* Si ha fet tot això és perquè estimava el seu poble. Així ho explicita sant Pau: *Vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!».* El Déu que ha alliberat de l'esclavitud el seu poble no vol que torni a estar sotmès a cap altre jou. Tot i ser un Déu incomparable, ens ha fet fills i vol que parlem amb ell amb la confiança dels fills. *Abbà* és la paraula amorosa dels fills amb els seus pares. I per això Pau insisteix: *l'Esperit, l'Esperit Sant, s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu.* I aquesta filiació ens dona el dret de compartir la vida eterna amb la Santíssima Trinitat: *Si som fills, també som hereus, hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.* Naixem a la vida divina pel baptisme en nom de la Trinitat i la nostra vida està destinada a participar de la glòria de la mateixa Trinitat, de l'amor del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, del qual ja gaudim en aquesta vida. És motiu d'immensa felicitat.

Mn. Jaume Pedrós